

FIADDEIRO

ESPECIAL

NADAL 83

COLEXIO PUBLICO BELUSO

ADITABIAL

Aí vai un novo número de "FIADEIRO", o noso periódico, do que queremos que saian varios números mais durante o curso. Queremos que sexa un gran de area mais que favoreza o espallamento do noso idioma, da nosa cultura, dos nosos costumes. Asimesmo tamén queremos que se reflexen nel as inquedañas dos rapaces da nosa escola, por iso pedimos participación. Animádevos para próximos números, pois tódolos traballos que recibimos na redacción parécennos moi interesantes, pero escasos.

Agradecemos a colaboración de alumnos e mestres que nos axudan decote a que sexa posible a nosa publicación.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

SUMARIO

Este número de FIADEIRO componse de:

TRABALLOS LITERARIOS:

- Narrativa
- Poesía
- Comic literario
- Comentarios
- Cantores do Nadal

COMIC GRAFICO:

- O Timo
-

CARICATURAS

DEPORTES

PASATIEMPOS:

Silabograma-----

Numerograma-----

Adiviñas-----

Refráns e Chistes---

PORTADA E CONTRAPORTADA

RUMORES, RUMORES.....¿RUMORES?

TRADICIONS:

- A esfolla
- As meigas

MARINHEIROS DE AUGA DULCE

Xosé, Antón, Xoan eran uns compañeiros dun pobo que se chamaba Cachimbache. Tiñan unhas ganas enormes de ir pescar carallotes.

Antón.-¿En qué podemos ir pescar?, porque a meu tío Mópelo veulle o carpinteiro a facerlle as panas da chalana.

Xoan.-¿En serio ?

Antón.-Onte, cando lla pedín, díxome que a podíamos levar, e asta nos daba unhas cantas miñocas para ir pescar, pero veulle o carpinteiro a poñerlle as panas, que lla tiña encargadas dende hai unha semana.

Xosé.-Xoan, teu padriño ¿non ten unha dorna?. Podíaslla pedir a ver se nola deixaba.

Xoan.-Esquécete diso, a meu padriño non lle falo dende hai catro anos, por non traerme o roscón de Pascua.

Antón.-Deixalo xa. Podíamos facer unha balsa desas que fan os vaqueiros que saen na tele.

Xoan.-Parece que viche-la película de onte á noite.

Antón.-Non o parece, é que a vin.

Xosé.-Se vos ides poñer falar da película de onte, xa vos podedes esquecer de ir pescar.

Antón.-No faiado da nosa casa temos unha bañera vella. Nela podíamos ir pescar.

Xoan.-Ti debes ter o cerebro enferruxado. ¿Cómo imos ir pescar nunha bañera?.

Xosé.-Eu voume ó lago da Murrasa a coller rans. Xa que non podemos ir ós carallotes non me vou quedar eiquí a aburrirme.

Xoan.-Eu tamén me vou contigo.

Antón.-!Esperar por min.

Colleron ducia e media de rans, cortáronlle os zancos, asárnos e coméronos. Antón, que era o mais papon de todos, tivo un empacho de zancos. Estivo moi doente, e hasta estivo a pique de morrer, pero dali a tres meses curábase e sa non volven a comer mais zancos de rans. Agora Antón ten 25 anos, é carpinteiro e fai chalanas e dornas, esta casado e ten seis fillos.

Xoan é solteiro, é capitán dun pequeno barco e ten trinta anos. Xosé tamén está casado, ten catro fillos, é o alcalde do pobo e ten vinteseite anos.

C. O N T O

AS TRES IRMAS

Nunha aldea lonxe de aquí, cicais no norte de Galicia, vivían tres irmás, unha chamábase Anxela, outra Manuela e a outra Maruxa. Gustáballes moito o viño, pero estaba moi caro, así que na comida non se pode falar del. Unha vez comendo dixo Manuela: ¡ai del! ¡ai del!, e dixo Maruxa: ¡Quen ha de pasar sin el!, e dixo Anxela: Colle a bota e ide por el.

E eiquí acaba a historia das tres irmás comendo e bebendo viño.

PROMESA Ó SANTO

Había unha vez un matrimonio que o home estaba moi enfermo e a muller levouno a tódolos médicos pero non houbo curamento. Entón a muller ofreceulle os bois ó Santo, coa condición de que curara ó home. Desde ese día o home foi a mellor. Cando xa estaba curado de todo, díxolle a muller:

-Hai que cumpli-la promesa.

-¿Qué promesa?

-Hai que darlle os bois ó Santo.

-E non é mellor vendelos e darlle os cartos ó Santo?

-Pois sí.

Entón chamou ó fillo e díxolle o pai: vai á sorte e prende os bois e tamén o galo.

Foron para a feira e cando chegaron veu un tratante dicindo:

-¿Canto pide polos bois?

-Polos bois, se quere compralos, cinco reas.

-E vostede non estará borracho xa de mañán?

-Se quere compralos, cómpreos, e senón marche.

-Trato feito.

-Pero cunha condición; que me tén que compra-lo galo tamén.

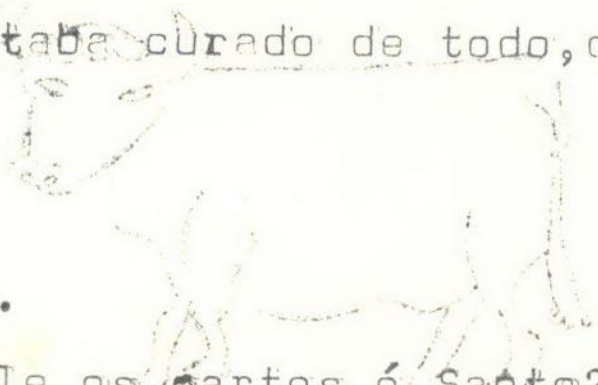
-E canto vale o galo?

-Dez mil pesetas.

-Entón pídemme polos bois cinco reas é polo galo dez mil?

-Se os quere léveos.

-Pois trato feito.

Hai que darlle
os bois ó Santo

5º A

O IRMÁN DE XOÁN O SUCIO (Traducción libre)

Era unha vez un pobo de Santa Mariña e vivía nel un rapaz chamado Xoán. Era o rapaz mais sucio do pobo, sempre xogaba coa terra. Unha vez apareceu unha fada que se chamaba Limpa, e díxolle a Xoán que tiña que ser mais limpo. Despois díxolle que fora ó xardín mentras ela arrombala un pouco a casa e que esperase ó seu irmán que estaba a chegar.

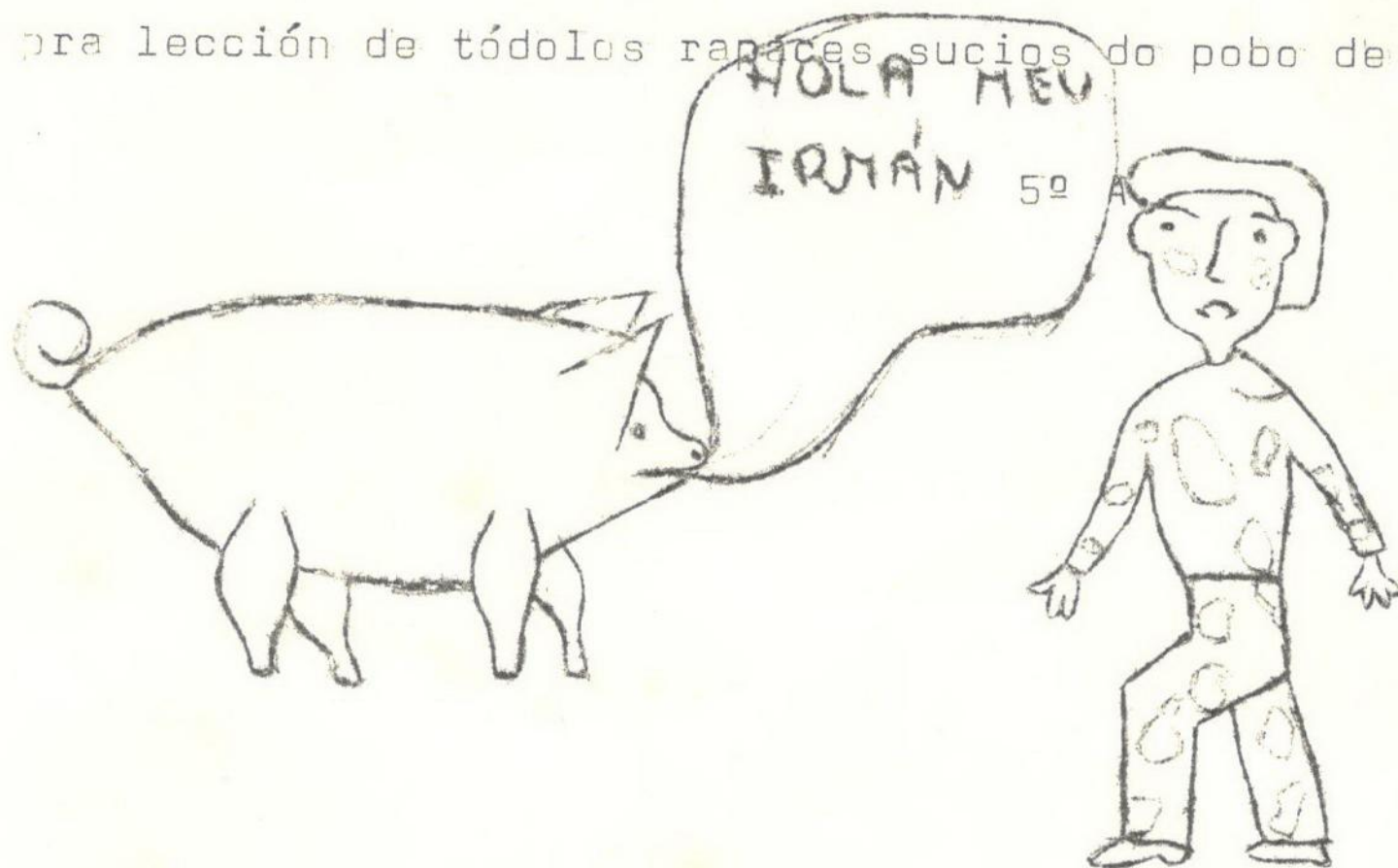
Xoán veu vir un paxaro e preguntoulle se era o seu irmán. O paxaro díxolle que él non quería ser o seu irmán polo sucio que era.

Despois chegou o gato e Xoán preguntoulle se era o seu irmán. O gato respondeulle o mesmo; e o galo tamén lle respondeu o mesmo. Veu o can e díxolle que non. O final veu o porco e non lle preguntou. Entón o porco díxolle que seu irmán era él. Xoán asustouse pero púxose a falar con él mentres que a fada estaba arrombando a casa.

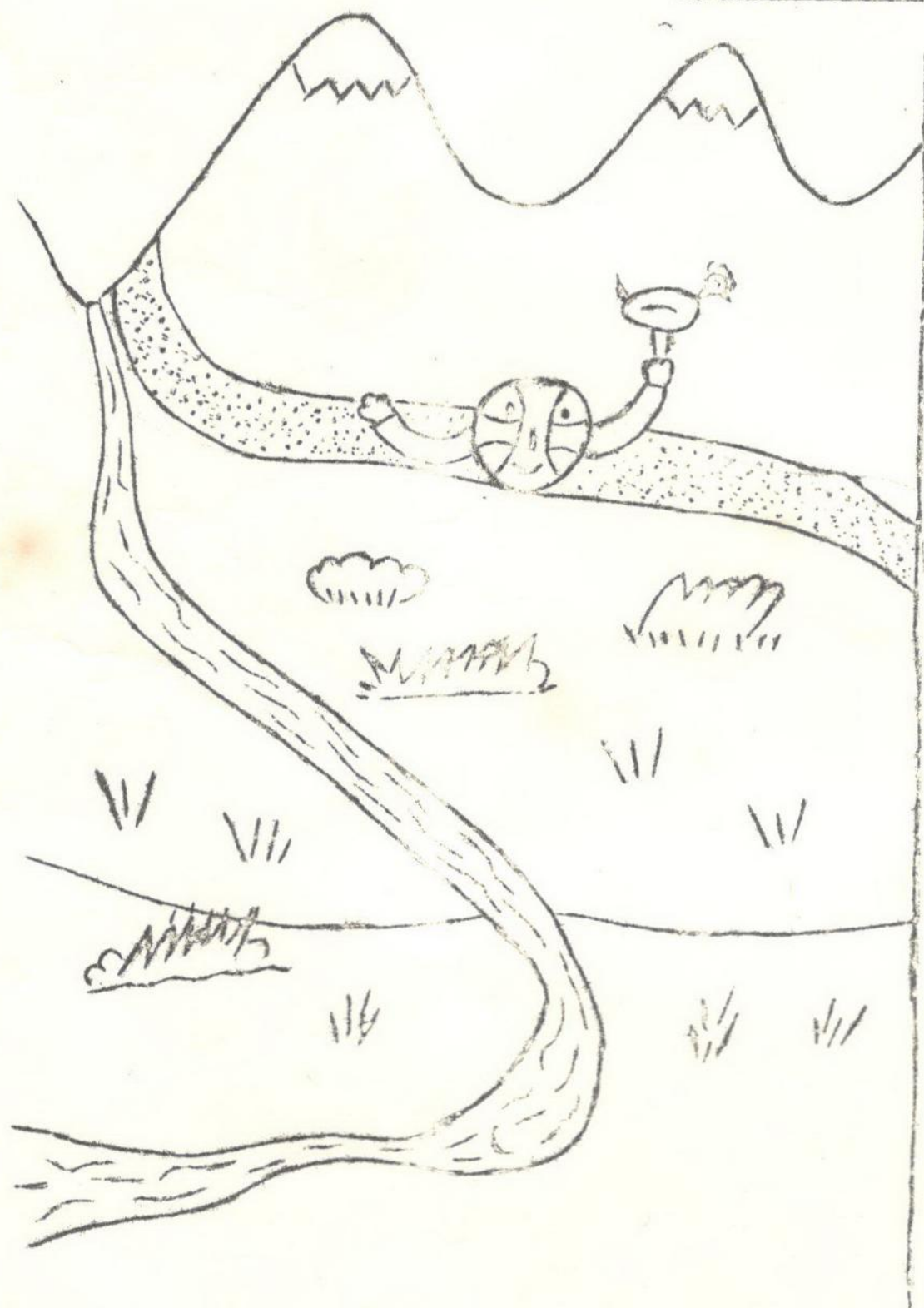
Cando Xoán foi a ela veu que todo estaba limpo e a fada díxolle que tiña que continuar así de limpo sempre.

Desde aquel día Xoán foi o rapaz mais limpo do pobo. Xogaba cos rapaces mais limpos e a casa brillaba sempre coma un espello.

Iso serviulle pra lección de tódolos rapaces sucios do pobo de Santa Mariña.

"DON BALÓN E O POLIÑO"

- Un neno díxolle a outro.
- Non abras o caixón que hai un balón. Foi o neno e colleuno.
 - O balón pinchouse e o neno tirouno.
 - ¡Que triste estou!
 - ¡Que triste vou! (dixo don Balón)
 - Iba por un camiño e encontrou un poliño.
 - ¡Queres vir connigo ?
 - Si, pero non me leves no teu lombo, porque cando das voltas aplastarásme. Levame na túa man.
 - ¡Dacordo ?
 - Pero non bailes porque cairás e morrerás.

(GENEROSO GONZALEZ GRAÑA)

NO A LA GUERRA

En esta corta poesía
yo voy a poder contaros,
lo que pienso de las guerras
y de quienes las han comenzado.

Cuando está con las noticias
sólo hablan de importaciones,
de armamentos nucleares
de unas a otras naciones.

Si en vez de gastar dinero
en guerras innecesarias,
lo empleaban en algo
para las vidas humanas...

Esto de la miseria
nunca lo logré saber,
el porqué de tantas guerras
lo lograré tal vez entender.

Acabar aún no he podido
sin deciros lo que pienso,
de la dama de hierro y su amigo
que ¿Han logrado su contento?.

Si seguimos sin la guerra
no es porque lo quieran ellos,
es por unos corazones unidos
que no están a favor de ellos.

Mª CELESTE CANOSA 8° B.

DOUS AMIGOS

Hai un can que se chama Ramón
tén unha amiga que se chama Marieta
ós dous lle gusta ir en camión
e tamén en avioneta.

Teñen unha casa de cartón
e unha vella maleta
e un roto colchón
e tamén unha azul carpeta.

Cerreron un maratón
xogaron unha cometa
pero rompéuselle o cordón
e atoparon unha peseta.

JOSE GUILLERMO GONZALEZ M. 6° B.

A TARDE

Unha tarde na alameda
os paxaros voan,
as flores florecen
os nenos xogan.

Os paxaros vanse ó niño
a tarde vaise rematar,
os nenos teñen sono
e os grilos empezan a cantar.

Mª OLGA MIRANDA GARCIA 6° B.

A NOITE CHEA DE ESTRELAS

A noite chea de estrelas
vámonos para empalleirar,
traballando todo un ano
para comer un pouco de pan.

Os velliños que traballan
noite e día sen parar,
labran todas esas terras
para ensinarnos a traballar.

Os rapaces van con eles
para ganhar o seu xantar,
porque a vida está tan mala
onde iremos a parar

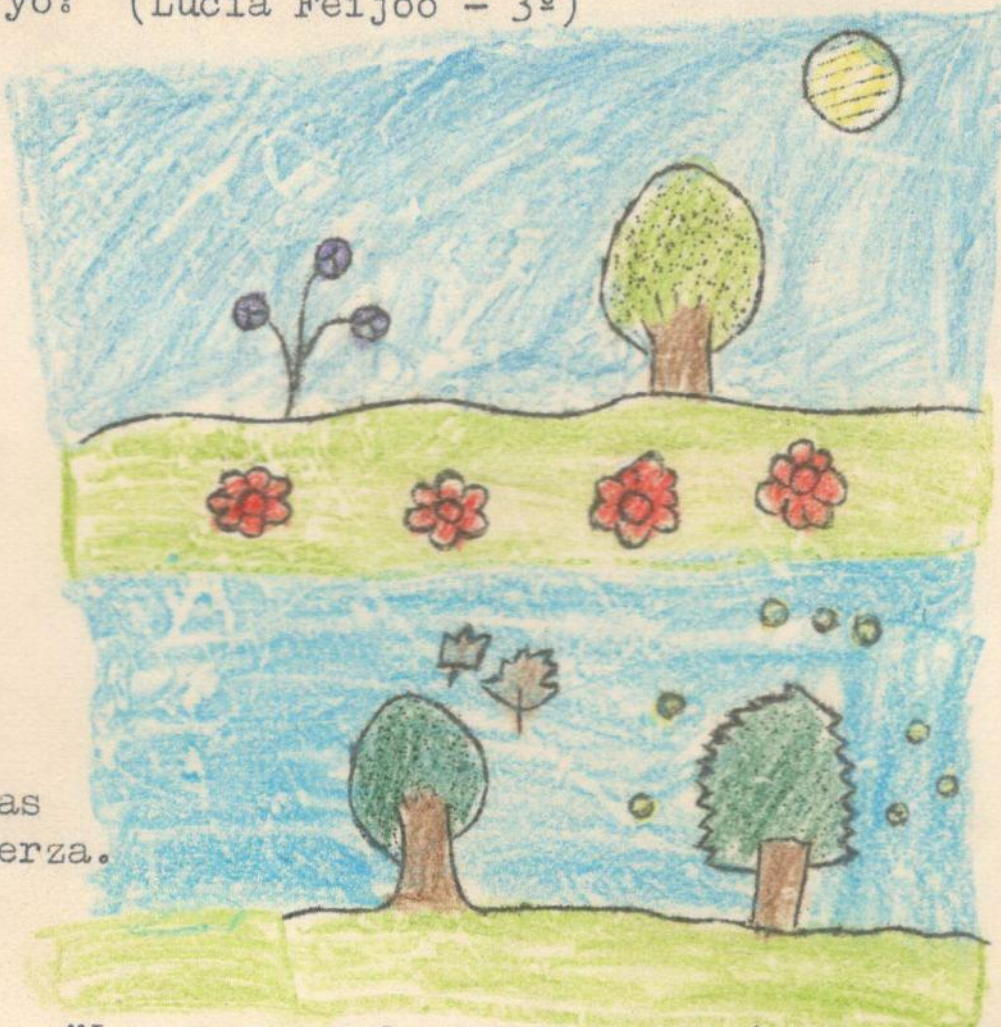

Las flores me quieren
y el sol también,
las hierbas del prado
quieren florecer.

Tiemblan en el sol,
y le digo yo
- ¡No tiembles hierbecita,
yo te daré calor!

El otoño:

El otoño viene.
El invierno le seguirá.
El otoño con sus hojas secas
el invierno con su gran fuerza.
Y dicen los pájaros.
¡Vamos a casa de Millan.

"Los peces y los marineros (Severo Saturnino Barreiro)

Los peces saltan por el agua, los marineros echan las redes. Muchos peces quedan atrapados. - ¡Qué alegría! (dijeron los marineros)
- ¡Ya tenemos comida para la familia!
- ¡Que desgracia! (dijeron los compañeros de los peces atrapados)
¡Debemos tener cuidado y no caer nosotros otro día enredados!

"El reloj" (Rut Serantes Chao)

"El conejo Pellejo"

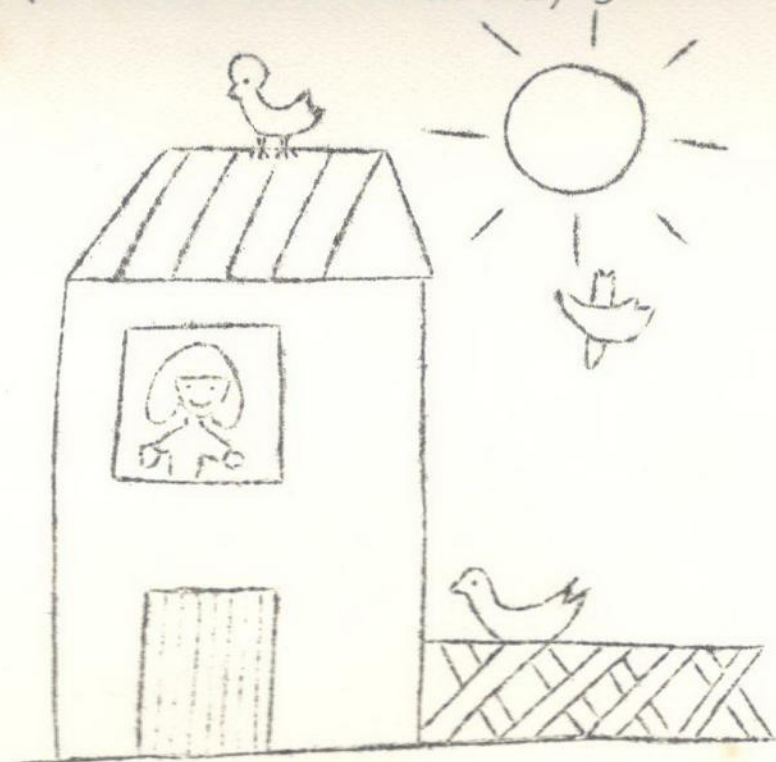
El pintor
y el escritor,
se hicieron
un reloj.
Tan contentos se pusieron
por probar el instrumento,
que cantaron
y bailaron
hasta que se cansaron..
Y, ¡pon!
el reloj explotó.

Al conejo Pellejo
le picó un cangrejo.
Por los aires salió
como un cohete de Dios.
¡Hay que tener cuidado!
le decía su amigo sapo,
que se llamaba Gato,
porque era cantor y escritor.

Cuando me acuesto
no cantan los gallos.
Cuando me levanto
cantan y cantan los gallos.

En la primavera al despertar
cantan los pájaros.
Las aves del cielo
no paraban de volar
y los grillos por la noche
no paran de cantar

"La mariposa rosa" (Mª Fernández Barreiro) 3°

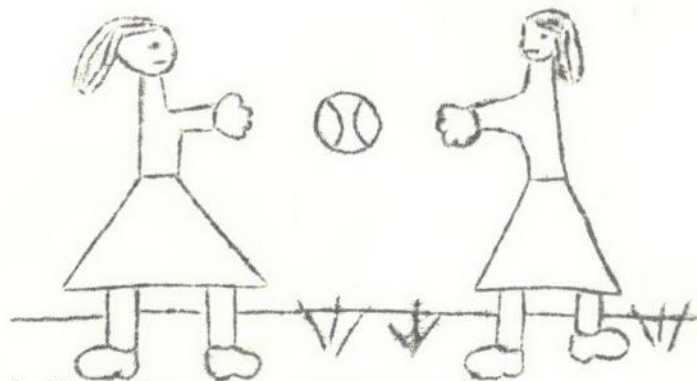
La mariposa rosa
tenia una rosa
de color rosa.

Una señora
llamada Pioja,
le arrebató la rosa.
Ella lloraba !Ay, ay, ay!
por su rosa, rosa

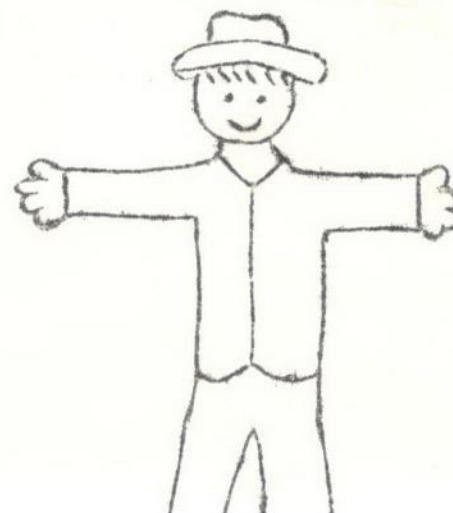
"Ser niña" (Beatriz Otero Grandal) 3°

Quiero ser siempre niña
para que reine la paz.
Para tener una amiga,
hay que tener libertad.

"El pajarito cojo" (Jose Agulla 3°)

Erased una vez un pajarito cojo, que se posó en un árbol. Llevaba la pata coja y sólo se posaba con una patita en los árboles. Los niños lo querian cojer. Le tiraban piedras, con escopetas y con tirabolas. El sabio pajarito no sabía qué hacer. No sabe si quedarse o marcharse. Se fue por el aire volando y un niño lo cogió, le curó la patita con sal y vinagre y le puso una anilla. Su madre piaba por él. ¿Dónde estás Joseciño?

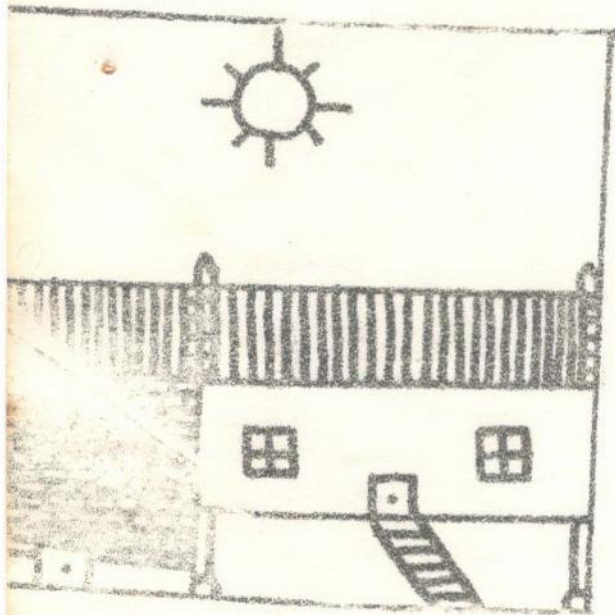
de fano sedán vestido,
 com' un príncipe cumprido,
 cauto e falanqueiro,
 antx' os mozos o pomeiro
 en as cidades sin paz,
 tira costume en cantar
 aló pol-a mañanciña:
 - Con esta miña gaitiña
 as nenas hei de enganar.
 "Cantares Gallegos"

pol-a vila entraba
 quél de señorío,
 e con foxante brío
 s'acompañaba:
 n-a gaita sopraba,
 n' d'oce soprar,

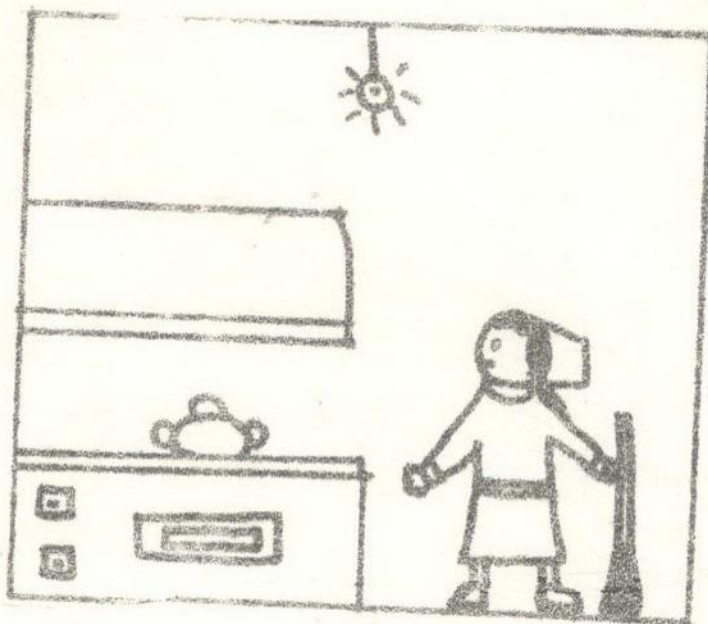

que ven fexela en cantar
 aló pol-a mañanciña:
 - Con esta miña gaitiña
 as nenas hei de enganar.

ROSALIA DE CASTRO

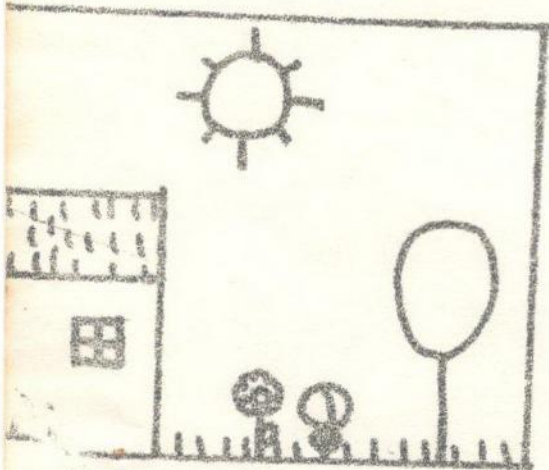

miña terra, unha moza,
 coas xentes se levar,

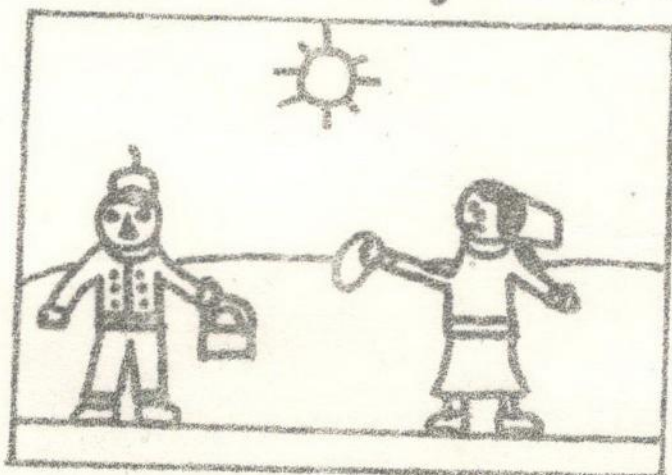

ten que lavar, cocinar
 rezar, fiar en ir á noza.

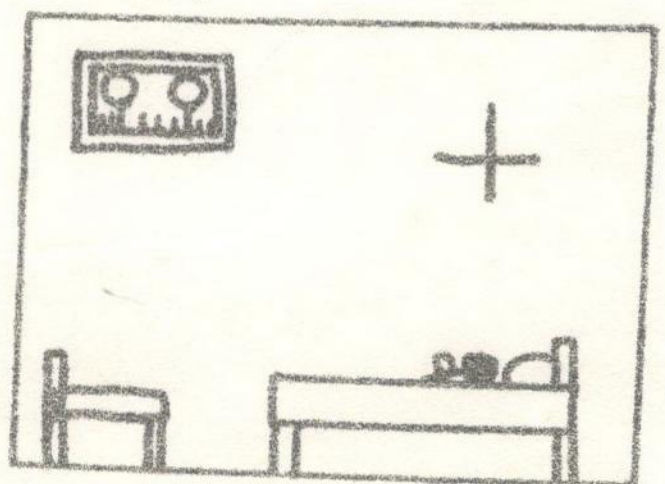
A CLENENCITA CIVER
 de
 CURROS ENRIQUEZ

folxama mon gora
 dona

lámbilla os homes de ben e moza saltina e vella

HIMNO GALEGO

¿Que din os rumorosos
na costa verdecente
ao raio transparente
do prácido luar?

¿Que din as altas copas
de escuro arume arpedado
co seu ben compasado
monótono fungar?

"Do teu verdor cinguido
e de benignos astros
confin dos verdes castros
e valeroso chan,

non des a esquecemento
da inxuria o rudo encomo
desperta do teu sono
Fogar de Breogán"

E= PONDAL

COMENTARIO :

Este é un anaco de himno galego, está quitado do libro "Queixumes - dos pinos" de Eduardo Pondal.

Na 1ª estrofa fala dos pinos, arbres preferidos de Pondal, que perso - nifica en moitas ocasións. O arume dos pinos son pra Pondal as cordas dun arpa, que emiten unha música agradabile.

Na 1ª parte da 2ª estrofa fala da riqueza da nosa terra, favorecida polo clima.

O final dille ós gelegos que se conciencien da súa situación e inví - taos a que se rebelen contra as inxurias recibidas.

PRA HABANA

Vendéronlle os bois,
vendéronlle as vacas,
o pote do caldo
i a manta da cama.

Vendéronlle o carro
i as leiras que tiña;
deixárono soio
coa roupa vestida.

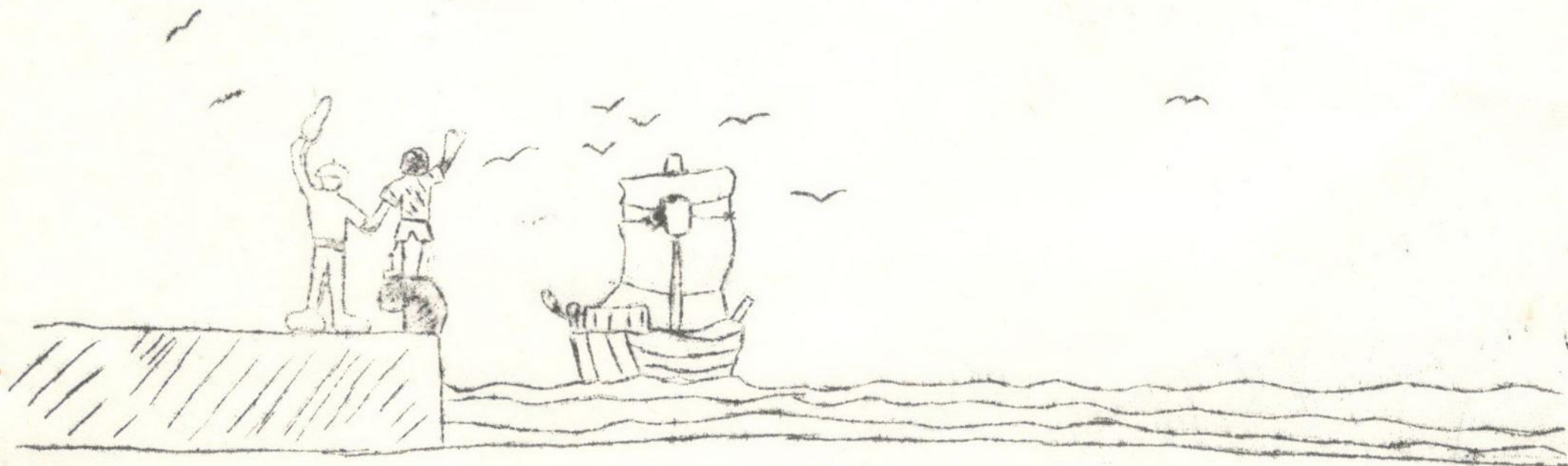
"María, eu son mozo,
pedir non me é dado;
eu vou polo mundo
pra ver de ganalo.

Galicia está probe,
i á Habana me vou ...
!Adiós, adiós, prendes
do meu corazón!"

ROSALIA DE CASTRO

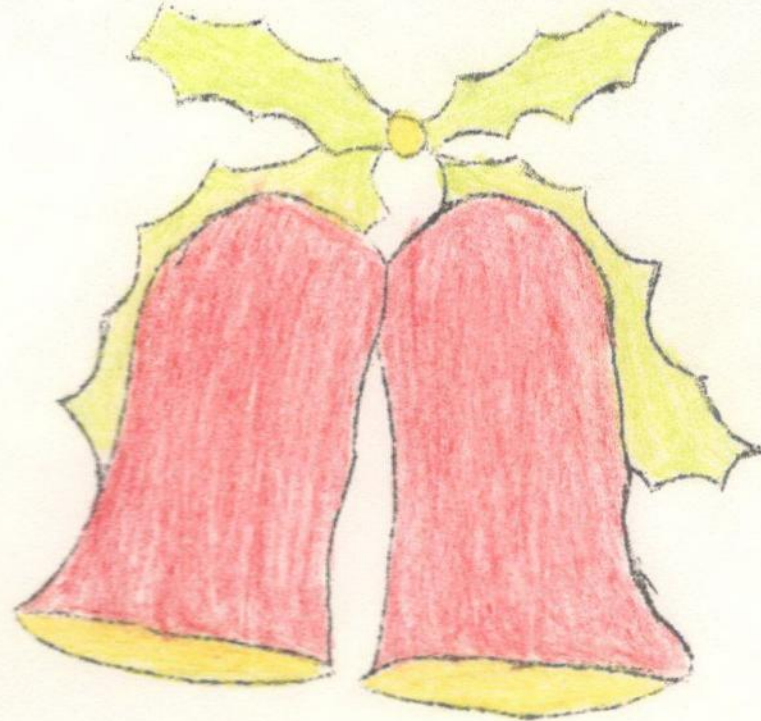
COMENTARIO:

Trátase dun home que o queren botar fóra do seu pobo. Pra iso vendé - ronlle todo do que vivía. El marcha prá Habana con moita desilusión. Nós pensamos que os que marchan de Galicia é pra emigrar, porque nela non hai postos de traballo nen abundantes terreos pra cultivar. Rosalía o que quere dicir na poesía é denunciar e critica-lo feito de que istoocorra, xa que a emigración está moi arraigada na nosa terra.

VILLANCICO POPULAR

Naceu, naceu un neno moi mono.
Naceu, naceu un neno moi guapo.
E a súa nai non lle tiña
nen tan siquera un farrapo.
Saíron de Oriente os Reis,
camiñandó pra Belén
levan camellos cargados,
pra lle dar ó noso Ben.
Nacéu, naceu...
Os pastores que souberon
que o neno estaba en Belén
deixaron as súas ovellas,
e botaron a correr.
Naceu, nacéu...

PANXOLIÑA

Din que recendéu a rosa
rosa que non recendía
Don que alcendéu o luceiro
luceiro que non lucía,
nesa noite de misterio,
noite de miragrería
en que o Ceo mail-a Terra
bailaban en remeiría!

¿Por qué cantades, as cousas,
onde nunca tal se vía?
¿por qué bailades, os Mundos,
dende a lonxe lonxanía?
¿Por qué caedes, Estrelas,
como bágoas de alegría,
de por riba de aquel chouso
onde unha vaca brufía?

Soio un anxo respondéu:
ouvirés o que dicía:
-"Ista é noite de tolemia,
en que todo entolecía
!veu ao mundo o Pai do Mundo,
fillo de Virxe María...!
Toca, cego; toca, cego,
a mais Meda sinfónia,
que si cego andabas onte,
hoxe verás novo día."

A ESFOLLA

Os espantallos estàn no paro
porque a esfolla xa chegou;
no Outono escuro e claro
moi contentiña estou

Cando seca o millo
as follas vànse a sacar,
e o corvo pillo
xa non tén que saquear

Con moitos milleiros
un gran palleiro se fai
só sirven os inteiros
dimo sempre meu pai

É moi importante
esta laboura en Galicia,
non me despisto un instante
porque è unha delicia.

Cando este traballo acaba
no hórreo o millo se pecha,
todo o vran caba e caba
esta neñiña pequecha

A ESFOLLA

O remate do mes de setembro, todo o mes de outubro e principios do mes de novembro, segùn o tempo que faga, è típico en Galicia a recolleita do millo e a esfolla.

As etapas a seguir na esfolla son as seguintes:
Còrtase o millo, e fanse palleiros pola veiga adiante, estes palleiros fanse para que o millo seque ben.

Os palleiros deixàense na veiga durante sete ou oito días ou todo o máximo quince. Aproveitando que faga bo tempo íspese a espiga, que consiste en quitarlle o follaco, isto è en concreto a esfolla.

Logo o follaco que queda na cana, vaise poñendo en monllos pola veiga adiante, para logo facer palleiros, que serviràn de alimento ò gando durante todo o inverno.

As espigas lèvanse para casa, onde se escollen, sacàndolle os graus que estàn podres, Logo de estar ben escolleitos, mètense nos hórreos.

A esfolla que se fai eiquí, en Beluso, è moi distinta a como se fai noutros lados, pois por aí adiante a esfolla acaba nunha festa. O que mais chama a atención, nestes lugares, è a hora que elixen para ir a esfollar, xa que empezan á noitiña e estàn hasta o abrente.

" AS MEIGAS "

"Meiga" (tamén bruxa) é a muller que axuda a facer cousas malas. Van dun lado pra outro a cabalo dunha basoira e cunha pota de auga fervendo.

Teñen montado un bo negocio : Engañar á xente.

¡Á iñorante! Por suposto.

Eu non creo nelas, pero habelas hainas.

Neste pobo se non as hai, nelas creen, que e o mesmo.

A proba témola nas crencias dalgúns iñorantes :

Ver un gato negro é mala sorte.

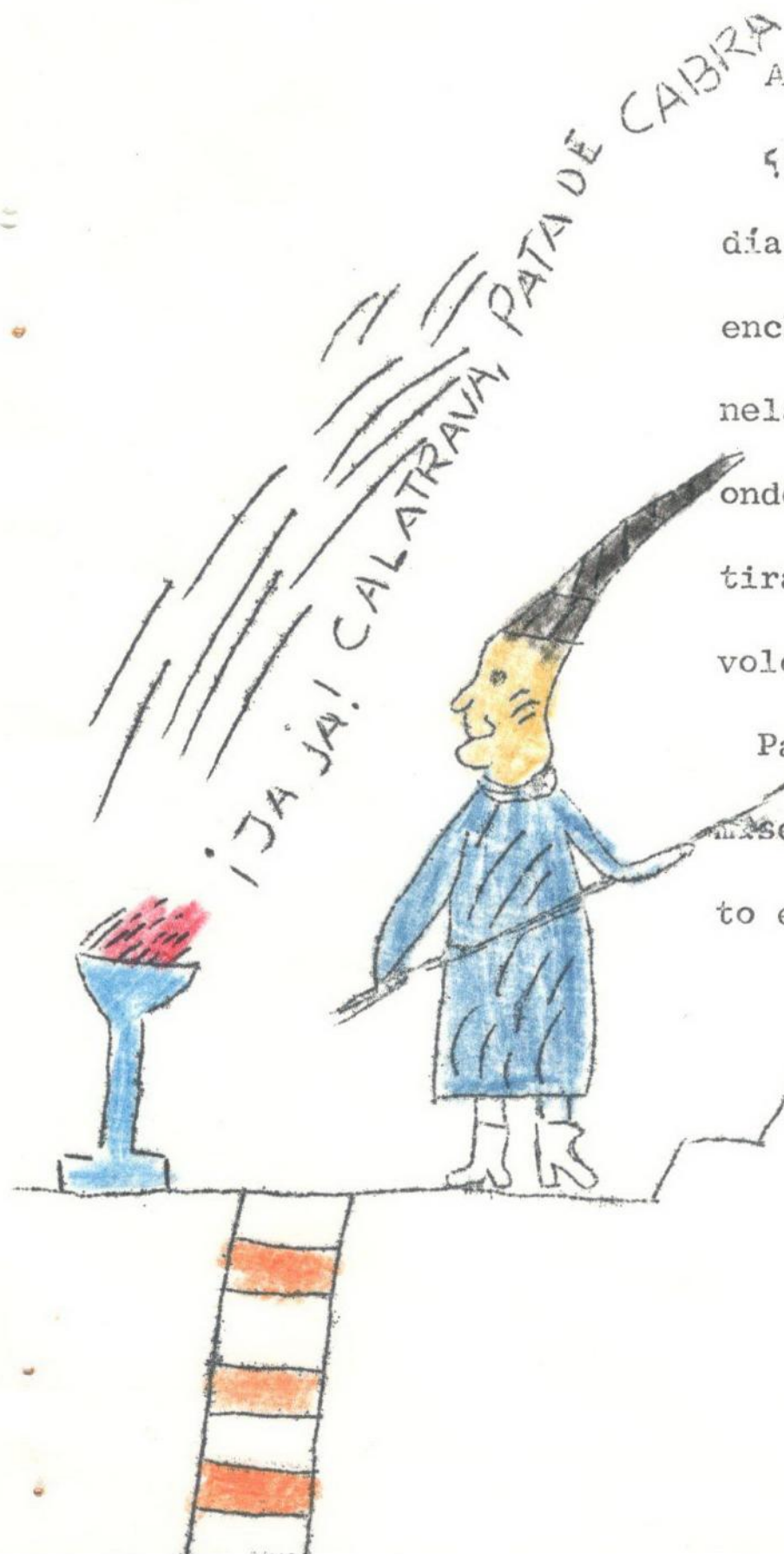
Afogar un gato trae mal ano.

.....

A S M E I G A S S O N D A Ñ I N A S E
D E S C O M P O Ñ E N O M U N D O

¡ S E E X I S T I S E N !

As meigas, ás veces eran as causantes do mal de ollo.

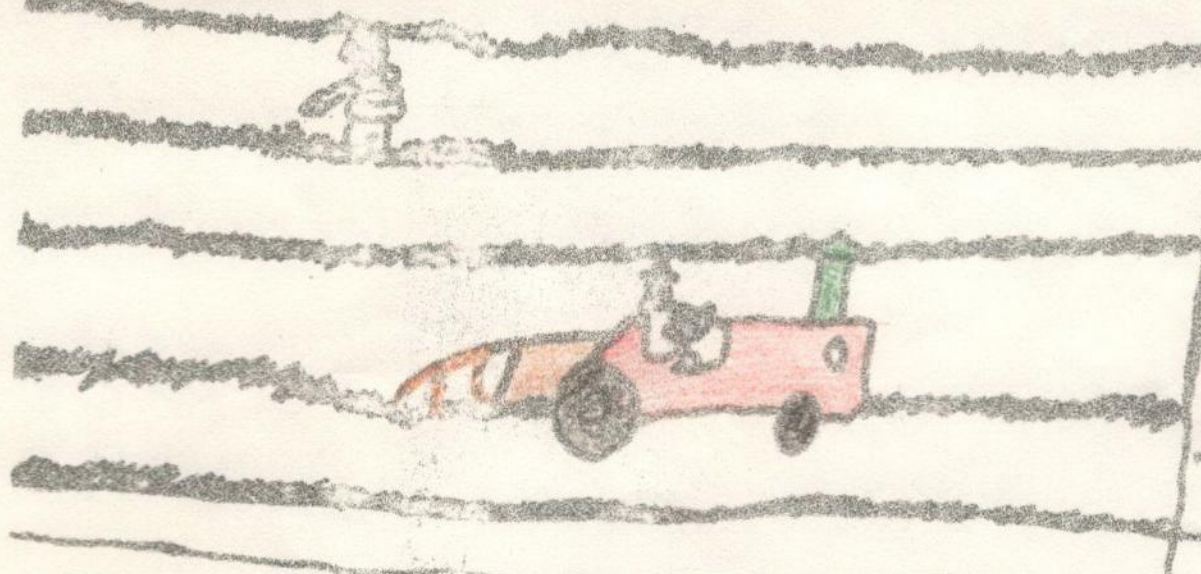
¿Que podemos facer para curarnos dese mal, se algún día o padecemos? Hai moitos remedios, por exemplo : enchemos un pucheiro con auga bendita e facemos cocer nela un corno e tres pedriñas collidas nun camiño por onde pasa o Viático, despois, de noite, así que se retira toda a xente, deixamos diante da casa o pucheiro volcado.

Para que o mal de ollo non enferme ós animais, queíbase nunha tixola un corno de carneiro, loureiro bendito e xofre; todo isto na corte.

CARLOS FERNÁNDEZ
5º B

ERA O MES DE OUTO-LO MILLO

XA NA CASA.....

QUE BEN QUE XA ESTOU NA CASA COMENDO

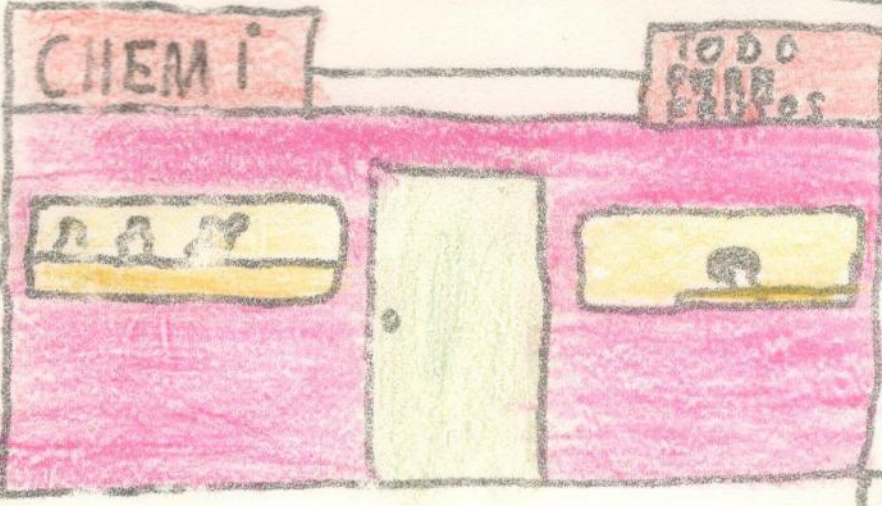
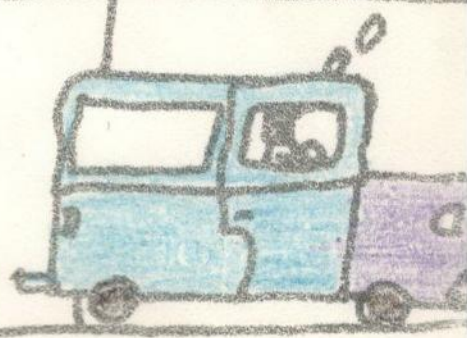
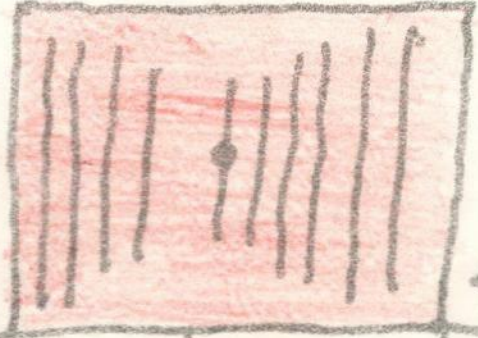
NOVO VENENO PARA QUE NON LLE VEÑAN OS BICHOS.. BLA...BLA...

HAHA! QUE BELL

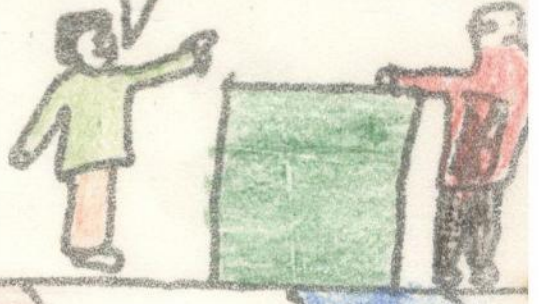

TEÑO QUE IR MEA

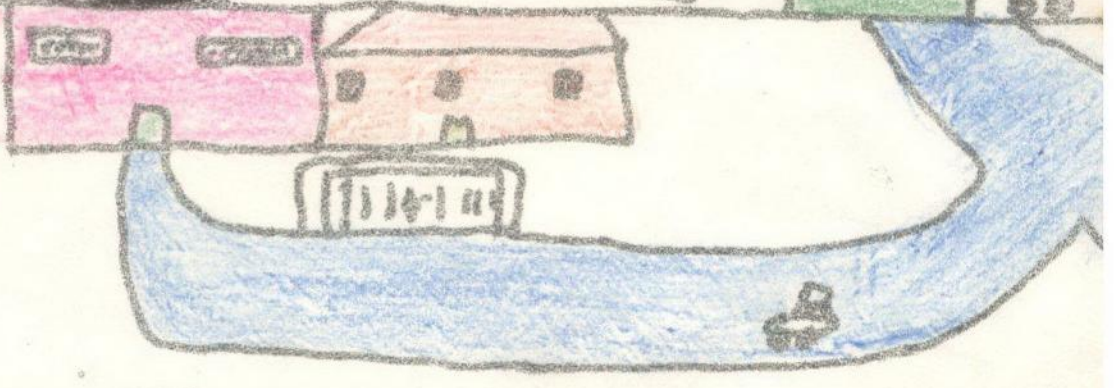

DÉME DO NOVO VENENO

¿DESTE NON

TEÑO QUE TER COÍDADO

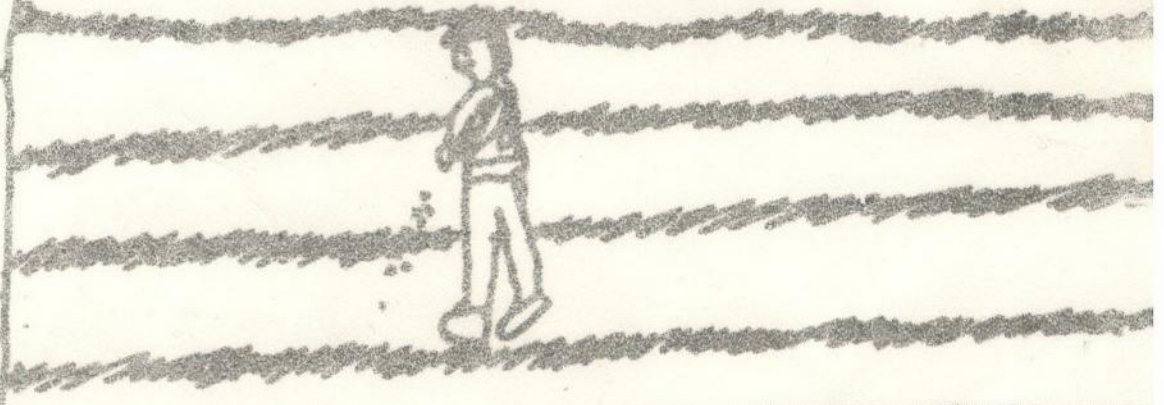

NA CASA DE ROLFO.....

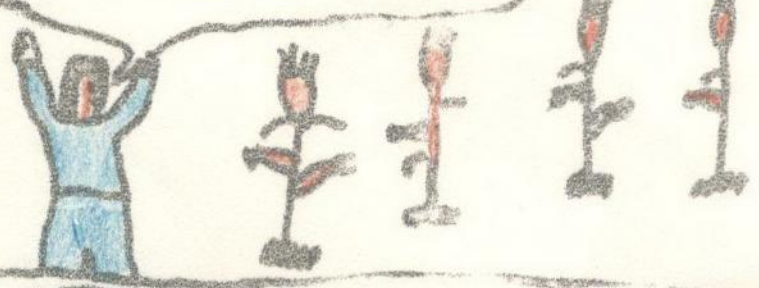
OS ROLFINO! QUE MILLO NOS TORN SAIR!!

A VER SE SNE BEN

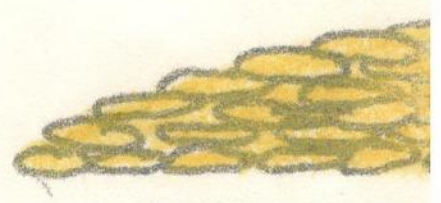
Á HORA DA RECOLLEITA.....

¡QUE BEN! BICHO, MISOV

NA CASA.....

VOD ABRIR UNHA ESPIGA

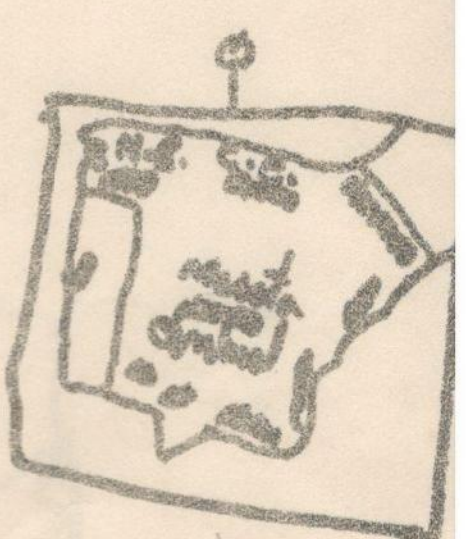
PERO SE OS GRUS ESTÁN MALOS...

GASTEI 3000 PTAS.... ¡BUHAH! E OS GRUS MALOS, NON FAREI MÁIS CASO PROPAGANDA ¡BUHAH!

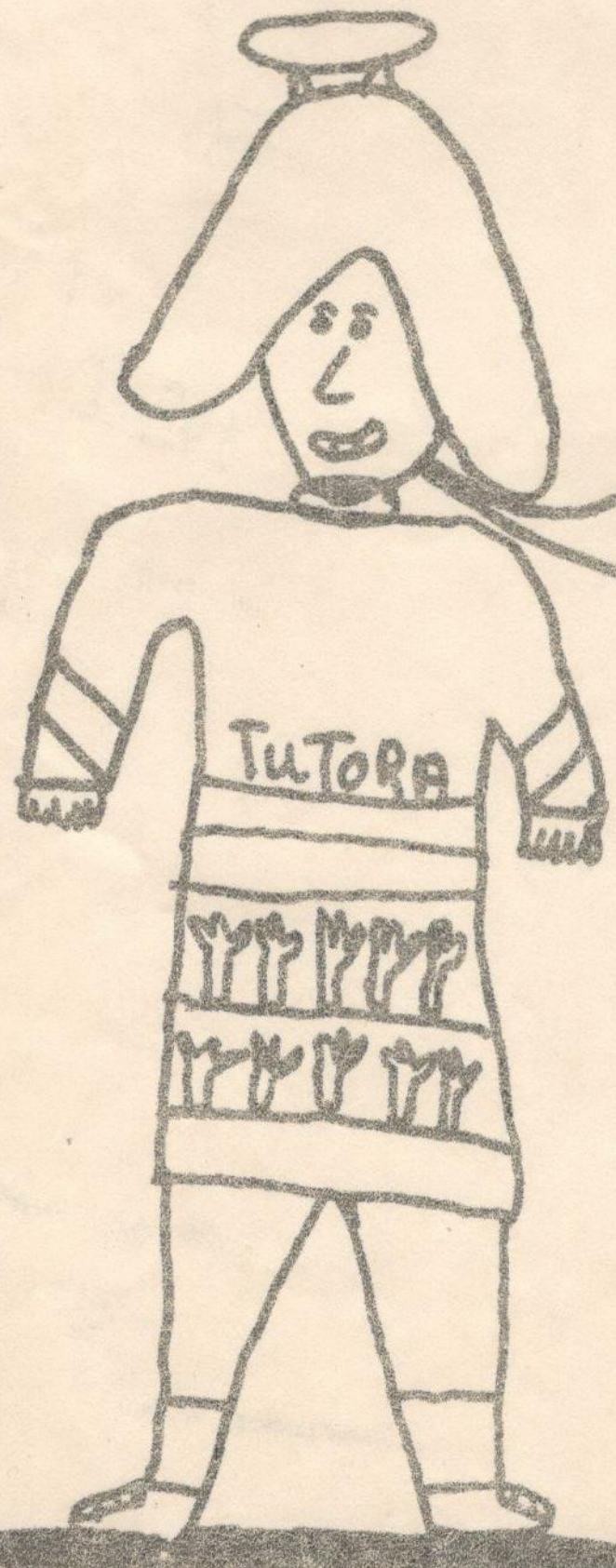
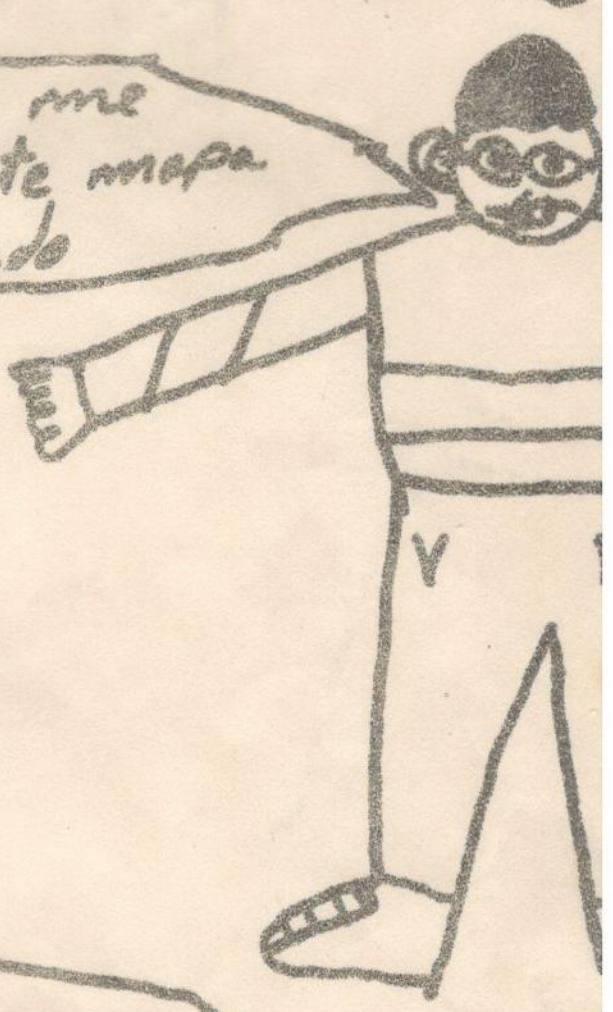

Se me queda un(a) sin
nuevo una semana,
y como protesta, los
demoras

Quiero que me
excluyan este mapa
de lado a lado

Perdónanos pero
no quiero air
nada, serón castiga
vos.

Corra que le falta poco
| Corra | | Corra!

DEPORTES

RESUMEN DAS ACTIVIDADES DEPORTIVAS DO COLEXIO DE BELUSO

-CROSS-

Desde que empezaron as clases este ano, non participamos, de momento, en ningún CROSS, pero farémolo dentro de pouco eiquí en Beluso, o día de San Xosé; esperamos obter bos resultados.

-FUTBITO-

LIGA: Menos de 12 anos.

De momento os mellores clasificados son o "Escacho" e os "ProfesoresA", este derradeiro é de Beluso.

-TROFEO DE NADAL- Máis de 12anos.

O mellor equipo clasificado e con esperanzas de ser campeón é o "Ruanova", xa que leva unha lixeira ventaxa os demais equipos, seguido da "Rosa".

-Menos de doce anos-

Os dous mellores equipos clasificados son o "Ruanova" e "Bon". Ambolos dous quedalle un partido por xogar, É o equipo de "Bon" O que tén o campeonato máis a man., xa que lle toca cun equipo máis froxo.

INFANTILES DO COLEXIO EN OURENSE-

Este equipo foi xogar a Ourense e ganaronlle os infantiles do "Seminario" que é un equipo moi bon. A alineación dos que xogaron foi: Cubano, Xosé Manoel, Xosé Ramón, Manolito e Mariano.

O resultado foi 7-5. No partido de volta esperamos que o noso equipo teña outro bo resultado.

Neste intre estamos cos campeonatos de "Ping-pong" e de "Axedrez" que nos darán os dous campeons do trofeo "NADAL".

Zono e Manolito

SILABOGRAMA (Por Victoria González Molares)

XE	CO	TI	RES	IN	TO
LLE	RA	EN	RA	LO	DO
FO	TRA	AN	GA	SON	RO
PE	SIN	SI	OU	A	CHA
QUE	SE	A	ÑOS	O	TE
ME	CAN	RA	CI	ÑEI	TU
NEI	LO	ÑAS	TOM	RO	GO
GA	TEI	RO	FE	RROS	LE
OU	GO	COS	DI	DE	NOS

Modo de face-lo:

Nas casillas da dereita (todas elas de 7 letras) deberán formarse as palabras correspondentes ás definicións, utilizando as sílabas da esquerda. Na fila que ten o trazo grosso formarase o nome dunha grande escritora galega, e coas sílabas da esquerda que sobrem formarase o nome dunha grande obra romántica dela.

Definicións:

- a/. Animales que comen queixo, diminutivo
- b/. Estación do ano, plural
- c/. Simxelo.
- d/. Día anterior a onte
- e/. Sitios
- f/. Nervioso
- g/. Cobixas

a/						
b/						
c/						
d/						
e/						
f/						
g/						
h/						
i/						
j/						
k/						
l/						
m/						
n/						
o/						

- h/. Cousa que sirve para mercar outra
- i/. Cousa que fan os mestres na clase
- j/. Hábito
- k/. Cartos gardados
- l/. Que puiden saber
- m/. Traballo
- n/. Racha
- o/. Altura de terra

NUMEROGRAMA (Por Victoria González Molares)

Poñendo os números, do 1 ó 7, que falten, e tendo en conta que poden repetirse as veces que faga falta, facer as operacións que indican os signos matemáticos, de maneira que horizontal e verticalmente o resultado sexa sempre 3.

	x	:	+	1	=	3
x	///	///	///	///	///	///
	+	1	+	1	-	= 3
+	///	x	///	:	///	x
	x	2	+	:		= 3
:	///	-	///	+	///	:
3	+	:		-	1	= 3
=	///	=	///	=	///	///
3	3	3	3	3	3	C

A D I V I Ñ A S

Non fala e tén boca,
non anda e tén pés
¿Sabes xa quen é?.

¿Quén sabe o nome
dunha vella que cun
dente chama á xente?.

Zuncarrundullo andaba na festa
no medio hinchaba e no cabo roncaba.
Tiña orellas e zangoneaba
¿Sabes quén era?.

¿Qué é unha cousa
que tén cartos, tén medias
e non tén zapatos?.

Sen traballar teño "cartos"
sen morrer, son nova e vella
e sen carne ou caldo
moitas veces estou chea

É dourada e ás veces desdentada,
é sabrosa e coronada
de cabelos amarelos de princesa
¿Qué cousa é?.

¿Sabes cómo me chamo?

O cántaro cheo,
¿De qué pesa menos?

Chámanme rei
e non teño reino
din que son rato
e non teño pelo,
pensan que ando
e non me movo
reloxios arreglo
sin ser reloxeiro
¿Sabes ti que nome teño?

Polas barandas do ceo
paséase unha doncela
viste de azul e branco
reloce coma unha estrela.
¿Qué será ela?

Non son saltimbanquis
nen son marcianiños
viven nunha fundiña moi fechadiña
e se abres choutan de maravilla.

Por sombreiro ten un plumeiro verde
saia amarela que está debaixo da terra
Esta dona é ...
¿Qué dona é ela?.

A D I V I Ñ A S

¿Cal é o animal que come coa pata?

Matilla 5º B

Cal é o animal que de novo anda a catro patas, cande é grande a dúas e de vello a tres.

Genoveva 5º B

¿Que è aquilo que tén anelos e non tén dedos?

Teresa Freire 4º

Pino, sobre pino lino e arredor amores.
¿Qué é?

Amalia Barreiro 4º B

Tén ollos e non ve,
machaca e non traga
¿Que é?

Amalia Barreiro 4º B

Tén anelos e non tén dedos,
corre e non tén pés,
¿que é?

Amalia Barreiro 4º B

De ferro son
punta teño,
cu tamén,
sirvo pra meter
e sacar tamén.

Amalia Barreiro 4º B

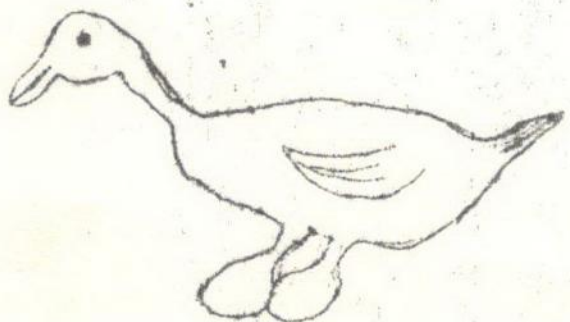
- Entre dúas paredes verdes hai unha cousa encarnada que se pode presentar nos campos de Granada.

- Estaban dous pés enriba de catro pés comendo un pé. Chegou catro pés e rouboulle o pé. Colleu dous pés a catro pés por un pé e catro pés soltou o pé.

- Pequena coma un rato, garda a casa coma un león.

- Campo branco, semente negra e cinco bois tirando por unha chavella

Roberto Pastoriza.

CHISTES E REFRANS

Entra un individuo na barbería e preguntalle ó barbeiro:

- Diga vostede señor Eleuterio, ¿cándo medra máis a barba, no inverno ou no vran?
- ¿Por qué preguntas iso?
- Porque no vran son os dias máis longos.

5º A

Na fonda:

Un baturro entrou nuha fonda pra xantar .

Sae un camareiro e preguntalle :

- Unha ración de bacalao en salsa ,¿ Canto costa?.
- Dous reais .
- ¿ E a salsa?.
- Home ,nada.
- Pois entón tráíame unha boa ración de salsa, porque o pan xa o traio eu.
- ¿O teu pai é andaluz?.
- Non .
- Entón anda a pilas.

ANGEL MANUEL

Refrán:

Sol maduro,
chuva no quinteiro.

Barco de vela ó ponente
colle os bois e vente.

A muller e a gaivota
canto máis vella, máis loca.

TERESA FREIRE- 4º

Rumores

Corren RUMORES de que este año los Reyes nos van a regalar a D. Alberto.

Corren RUMORES de que D. José Feijóo, D. José Manuel y D. Rogelio foron contratados por "Un, dos, tres" pra facer de tacañóns.

Corren RUMORES de que Arsenio es tan bruto que siempre está apuntando con el cañón de su bolígrafo.

Corren RUMORES de que D. Luis come moito atún, claro, "calvo".

Corren RUMORES de que as alumnas de 8º están empeñadas en regalarlle 100.000 panos das mans á Profesora Dña. MªCarmen.

Corren RUMORES de que D. Pedro dirá un día de estos: "Ya basta de tanto jaleo".

Corren RUMORES de que D. Rogelio fai andar ós seus alumnos cando di eso de: "Podedes sair".

Corren RUMORES de que D. Alberto enfermou de tristura porque lle marchou da escola o seu socio Alvaro Lorenzo.

Corren RUMORES de que D. Pedro pertence ó C.C.P. (café, copa, puro).

Corren RUMORES de que Martín vaise facer famoso co nome "O home das tres emes"

Corren RUMORES de que a MªTeresa Alvarez vanlle mercar un Maradona-Robot.

Corren RUMORES de que D. Alberto vai cortta-la barba pra facer unha peluca pra D. Luis (el del Atún...).

Corren RUMORES de que Dolores vai cambia-lo nome porque etalle doendo moito.

Corren RUMORES de que Arsenio vaise convertir en elemento.

Corren RUMORES de que D. Pedro contratou dous "guardaespaldas", pois está sendo amenazado por un tal Pablo Martínez Lamosa.

Corren RUMORES de que a S.Xoán vaille aparecer artritis no dedo de tanto subilo e baixalo.

Corren RUMORES de que U.S.A. conquistou "Granada" pra ter mais armamento.

Corren RUMORES de que no Colexio hai unha tribu de indios co xefe "Pascual Sentadío"

Corren RUMORES de que los Profesores ven todos los viernes el "Un, dos, tres". ¿Por qué será...?

Corren RUMORES de que los alumnos de 8º algún día serán escuchados en su petición de hacer puente.

Corren RUMORES de que las fosas sépticas de las viviendas están rebosando.

Corren RUMORES de que Moisés y Evaristo no se hablan por culpa del "Pichichi".

Corren RUMORES de que Javier (7º A) y Rafael (7º B) formarán en breve un conjunto con el nombre "El dúo Dinámico".

Corren RUMORES de que asimismo en la clase de 8º A hay una pareja de secretarias con el nombre artístico de "Pili y Viki".

Corren RUMORES de que D. Rogelio no juega a fútbol por temor a que se le caigan los pantalones (de viejo, se entiende...).

Corren RUMORES de que D. José Feijóo, como Director del Colegio, va a firmar un real decreto por el que todos los coches que compran los Profesores deberán ser blancos.

Corren RUMORES de que D. José Feijóo, el Dire, ya puede hacer tranquilo el crucigrama sin oír los gritos de D. Manuel Durán. CORREN MUCHOS RUMORES, PERO.....